

Abarax hand

Karaktärsblad och handouts

Relation till Rupert

Rupert är gruppens magiker. Kanske lite disträ, men en klippa när det gäller. De hade träffats precis som Sebastian försökte fly från den drake som just hade ätit upp hans förra grupp tappra äventyrare. Rupert stoppade draken genom att förvirra den med ett regn av blommor och räddade Sebastians liv. Efter det var det en självklarhet för Sebastian att han skulle färdas tillsammans med Rupert tills skulden var gäldad. Rupert står Sebastian närmare än någon någonsin gjort tidigare och hans leende kan få Sebastian att smälta. Något som förvirrar Sebastian till det yttersta.

Relation till Gnista

Gruppens helerska kallas Gnista. Hon är väldigt duktig på örter och helande och tar sitt arbete på yttersta allvar. Hon tar alltid tid på sig och är väldigt noggrann. Att hon även ser bra ut distraherar Sebastian lite, men samtidigt ser han henne lite grann med den kärlek man har till sin syster.

Relation till Damdim

För grottor och tunnlar har de värvat en dvärg vid namn Damdim (även kallad Damdidam), som är den största kar-lakarl Sebastian råkat på och en klippa vid stridigheter. Damdidam är nog den man som är mest lämpad för att sköta försvaret av helerskan.

Relation till Ly Erg

Till sist har en skogsexpert anslutit sig till gruppen, en alv vid namn Ly Erg. Han är en okej bågskytt, men är bättre med sitt kortsvärd. Ly Erg är tillsammans med Sebastian själv gruppens frontlinje vid strider. Även om hans praktfulla kläder kan stå ut lite i skogen vet han vet säkert vad han gör - han är ju alv.

Utrustning

Sabel, parersvärd, dolk, vapenbälte med två svärdsskidor, Bojonamulett i lädersnöre, ryggsäck innehållande: elddon, tre facklor, kastrull, ullmantel, ett ombyte, äntherhake, tio meter rep, vattensäck och tärningar.

Sebastian från Näset

Medeltida Errol Flynn -- den glada ledaren med det vinnande leendet

Sebastian var den sista i en lång rad av barn, han växte upp med sju bröder och fyra systrar. De hade en av de största gårdarna i trakten, men som den åttonde sonen blir det inte mycket av gården till övers att arva och leva på. Så Sebastian började tidigt se sig om efter ett liv utanför gården. Han började med att uppsöka en religiös lära och tog novislöftena i Bojon-orden. Bojon är stridens gud och i novisernas grundträning ingick förutom en hel del religion en av de främsta svärdsträningarna världen kunde erbjuda. Träningen har gjort att Sebastian har blivit en ypperlig svärdsman, men resten av det religiösa livet passade inte Sebastian. Han var en usel student och lyckades aldrig lära sig något av läsåmnena, eller ens att läsa. Dessutom var han på tok för äventyrslysten av sig och ville ha mer handling än vad livet i klostret kunde erbjuda.

Han tog därför värvning som i Kung Roderick den femtes armé. Nu visade det sig att livet i armén inte alls var så glamouröst som han hade hoppats. Istället handlade det mer om underkuvning av bönder, utdragna belägringar och långa marscher. Visserligen gav hans överlägsenhet med svärdet möjligheten att till och från ansvara för mindre grupper, men med tiden tröttnade Sebastian på att han aldrig verkade nå de äventyr han drömt om. De uppdrag där han fått leda egna grupper hade oftast visat sig vara rena självmordsmanövrar, i vilka det oftast varit Sebastians säkerhet med svärdet som räddat hans liv.

Efter ett slag vid landets norra gräns, ett fiasko där Sebastian trott att fienden inte såg hans trupp, smugit nära och blivit lätta offer, när motståndarna kunnat se dem hur klart som helst, medan de smög fram. Tyvärr fick Sebastian intrycket av hans överordnade tänkte skylla misslyckande på Sebastian och att förlora landet norra delar var visst nått som kungen inte skulle ta lättvindigt.

Då bestämde sig snabbt Sebastian och några av resterna av hans dåvarande kompani för att ge sig av på egen hand och försöka skaffa sig rikedom och berömmelse som äventyrare. Sebastian utsågs till gruppens ledare. Tyvärr slutade det med katastrof och det enda som gjorde att Sebastian klarade sig undan med livet i behåll var hans överlägsna stridsteknik. Men Sebastian gav sig inte, utan samlade en ny grupp äventyrare kring sig och gav sig ut på ett nytt uppdrag. Uppdraget visade sig tyvärr vara ödesdigert och endast Sebastian överlevde. Sebastian är en obotlig optimist och har inte låtit sig hindras av sina måttliga framgångar som ledare för grupper av muntra och modiga män.

Numer tycker sig Sebastian ha en god bild av vad för medlemmar en lyckad äventyrargrupp behöver, baserat på erfarenheter och misslyckanden (sammanlagt någonstans mellan åtta och tio olika sammansättningar av äventyrare har färdats med Sebastian, varav få har överlevt). Till att börja med behövs en karismatisk ledare som kan samla folk kring sig, leda dem i strid och vara en av gruppens främsta kämpar. Sedan brukas det behövas några

terrängexperter, åtminstone en för skog och en för grottor. Det skadar inte heller att ha en för stadsmiljöer. Varje grupp med aktning bör även ha en magiker, om inte annat för att ha någon som kan försvara gruppen mot andra magiker. Till sist har Sebastian upptäckt att det väldigt ofta lönar sig att ha med en helerska.

Det enda som nu saknas är en stadsexpert, vilket borde vara en tjuv, så att de skulle kunna öppna dörrar med lite större finess än Damdidams yxa. Det som bär Sebastian emot med att försöka värva en tjuv är en kvarleva från den religiösa delen av hans uppfostran. Visst accepterar Bojon mycket (det är inte så konstigt med en krigsgud), men det är enligt läran en synd att stjäla. Att det sedan är okej att döda vem som helst i en ärlig strid är en helt annan sak. Sebastian har inte kvar någon stor religiös ådra, men just det där med att stjäla bär honom emot. Kanske kan det vara acceptabelt att ta från de som man nedgjort, men allt annat är definitivt uteslutet.

Sebastian är en väldigt okomplicerad och öppen person. Det är ofta via sin rättframhet som han skaffar sig vänner. Han har lätt att tala med folk och är av naturen gladlynt. Han är en väldigt stor optimist, vilket har försatt honom i en hel del knipor. Till exempel överskattar han ofta sin strategiska talang, vilket har lett flera grupper i fördärvet. För tillfället har gruppen, på Sebastians initiativ, tagit stora lån av Jack Amber (för att införskaffa viss nödvändig utrustning) och fått honom och hans hejdukar efter sig. Att de inte har kunnat betala av lånet beror främst på att Sebastian inte visste vad han skrev på, då han inte vill erkänna för någon att han inte kan läsa och skriva. Det verkar dock som om lånet är väsentligt större än vad som var meningen och har fortsatt att växa och förränta sig.

Sebastian har en vision om de stora äventyren och vill vara den stora hjälten som det sjungs sånger om. Han är väldigt impulsiv och litat oftare på sin skicklighet med svärdet än på list och strategi. Han är en riktig kvinnotjusare, men hans tacksamhet och vänskap till Rupert har börjat övergå i andra varma känslor. Sebastian försöker förtränga dessa och kompenserar det med att uppvakta var kvinna han möter (undantaget Gnista, vilket skulle vara som att uppvakta sin lillasyster).

Sebastian är en reslig och vältränad man kring tjugofem år gammal. Han har ett kort mörkblont pottklippt hår och en liten rak mustasch på sin överläpp. Han har en smal rak näsa, markerade kindknotor och mörka intensiva ögon. Han klär sig i ljusa skjortor, tajta läderbyxor och med ett par höga läderstövlar på fötterna.

Relation till Sebastian

Sebastian är den person som verkar förstå Rupert bäst. De två fungerar som närmsta vänner och pratar om allt.

Relation till Gnista

Gruppens helerska. Istället för att arbeta med formler arbetar hon i huvudsak med örter och omslag. Det tar lite längre tid, men verkar fungera väl (bättre om man räknar med att Rupert inte är säker på vilken gest som gav mjältbrand och vilken som botade det). "Gnista" känns som hela gruppens lillasyster och Rupert kommer ibland på sig själv med att tillrättavisa henne lite faderligt.

Relation till Damdim

En liten dvärg vid namn Damdim (vilket Rupert tror betyder något i stil med "den blomman som växer igenom skären" på dvärgspråk, men han kan ha blandat ihop saker). Damdidam (som dvärgen ofta kallas) är som dvärgar är mest och syns aldrig utan sin yxa och bryr sig främst om pengar och öl. Reko karl, men sådär typiskt grovmaskulin att Ruperts akademiska maner kan kännas malplacerade.

Relation till Ly Erg

En trevlig typ som älskar poesi och konst. Han är väldigt bra på att hitta i skog och mark och ett utmärkt resällskap. Han har även en god uppfattning om hur man klär och för sig, till skillnad från de andra. Skönt att ha någon mer i sällskapet som har lite bildning.

Utrustning

Magikerstav, ryggsäck, tre magiska böcker, två karaffer med vin, en silverbägare, tvål, en filt, en stekpanna, bröd.

Magiformler (som Rupert tror sig minnas att han har lärt sig)

Kasta eldboll, illusioner, kontrollera vädret (en mängd olika besvärjelser beroende på vad som ska göras), kontrollera djur, kontrollera tankar (en mängd olika besvärjelser beroende på vad som skall göras), skapa isväggar, läsa tankar, teleportera, skapa föremål (en mängd olika besvärjelser beroende på vad som skall göras), koncentration, öka kroppsliga egenskaper (en mängd olika besvärjelser beroende på vad som skall göras), hela, kasta magiska missiler, förvandla vatten till vin (och vice versa), förbanna folk, antimagi (som faktiskt han alltid brukar lyckas med).

Plus lite ritualmagi som att frammana demoner, göra guld till bly, sälja sin själ till de onda gudarna, helga platser, göra skyddscirklar mot olika väsen (en mängd olika besvärjelser beroende på vad som skall göras) och så vidare och så klart alla ritualer i syfte att motverka andra ritualer - antimagi-ritualer (som även de alltid funkar som de ska).

Rupert den lätt distraherade

Magikernas svar på den vimsiga professorn

Rupert av Abendwald den yngre var den andra sonen till Rupert av Abendwald den äldre. Det var från Ruperts födelse klart att hans bror skulle få ärva både titel och mark, men släkten Abendwald hade nog med pengar för att Rupert skulle kunna bli vad än han ville. Rupert hade dock svårt att koncentrera sig på en sak i taget. Det faktum att hans tankar ständigt vandrade tog knäcken på de flesta av Ruperts lärare. Att en lärare gav upp och slutade som Ruperts mentor och en ny började gjorde honom inte så mycket, då han var intresserad av det mesta och rätt bekväm av sig. Rupert kunde mycket väl ha fortsatt att studera hela sitt liv, men hans far hittade en lärare som hade ett knep och det kom att avgöra Ruperts framtid. Knepet var magi. Självklart finns det en formel för att få folk att koncentrera sig på en sak. I och med att det var en magiker som lyckades få Rupert att koncentrera sig på ett ämne, så var det magiker Rupert blev.

Ruperts lärare, Gordon den uthållige, förstod tidigt att Ruperts virrighet skulle bli ett problem för hans framtid som magiker. Som försäkring genomgick därför Rupert en ritual som har gjort att oavsett hur distraherad han än blir kan han alltid slänga besvärjelsen för antimagi. Det och formeln för koncentration var det som breddade vägen för att Rupert skulle kunna bli färdigutbildad magiker.

Tyvänn glömde Rupert snabbt formeln för koncentration. Släktens kontakter gjorde det dock lätt för honom att skaffa sig ett arbete och han fick en anställning som hovmagiker hos hans majestäd Roderick den femte.

Åren gick och Rupert gled omkring och började finna sig till ro med sitt nya liv. Att vara hovmagiker var inte så svårt, mest handlade det om att glida omkring och se vis ut. Det var även ett trevligt arbete då det oftast inte gjorde något om Rupert fick för sig att göra något annat ett tag och han blev snabbt populär i trakten då han glatt kunde få för sig att lära sig slå hö, eller att hjälpa fiskarna rensa näten.

Så kom det en dag när Rupert behövdes som hovmagiker. En stor armé hotade landets norra gräns och Rupert skulle tillsammans med landets egna lilla armé färdas dit för att få fienderna att vända om. Den dagen förändrades Ruperts liv. Allt råkade gå fel samtidigt. Han blandade ihop besvärjelsen för att sända mäktiga eldbollar från sina fingrar med besvärjelsen för att skapa ett lätt sommarregn. Han blandade även ihop besvärjelsen för att fördubbla den egna arméns beväpning med den för att göra armén osynlig. Just som armén hade hämtat sig och bestämt sig för att utnyttja sin osynlighet till att spionera på fienden, hävde Rupert besvärjelsen med den enda besvärjelse som han var säker på att komma ihåg: antimagi. Resultatet blev ett fiasko och Rupert drog sig tillbaka och avträdde från sin tjänst som hovmagiker.

Rupert lämnade landet och färdades först västerut på en ingivelse. När han sedan fick för sig att vända hem hade han färdats så långt att ingen han träffade på visste var släkten Abendwalds ägor låg. Det var

då Rupert träffade på Sebastian, just som Sebastian flydde för sitt liv undan en drake. Rupert tänkte instinktivt att han skulle förinta draken med en magisk missil, men råkade av misstag kasta ett regn av blommor istället. Det räckte dock för att förvirra draken och låta Rupert och Sebastian fly. Efter att de kommit undan, stannade de och lärde känna varandra. Sebastian, som tror att det var Ruperts mening att kasta ett regn av blommor, är väldigt tacksam för att Rupert räddade hans liv. Med tiden blev de snabbt goda vänner och nu har de två samlat ihop en grupp äventyrare.

Till sättet är Rupert väldigt stolt av sig (vilket kommer från hans adliga uppfostran och aldrig verkar gå ur) och försöker alltid att dölja och bortförklara sina misstag. Som kanske framgått är Rupert distraherad och kan lätt komma på något annat att göra istället för det han höll på med och kan ofta råka kasta fel besvärjelse. Magi är tyvärr väldigt komplicerat och de flesta formler är långa och på mystiska språk och ska vanligtvis kombineras med ett visst mönster av gester. Råkar något bli fel kan man få ett regn av grodor istället för en kärleksformel. När det blir fel försöker Rupert oftast komma med en bortförklaring om på vilket sätt den slängda besvärjelsen skulle vara bättre. Den enda besvärjelse som han är helt säker på är antimagi och ofta har han rättat till sina fel med det bländande sken som antimagin ger med sig.

Rupert har ett kortklippt, brunt, lätt rufsigt hår med rätt höga vikar. Han har bruna ögon och har redan fått en hel del rynkor i sin panna. Han är av normallängd och har en normal kroppsbyggnad. Han klär sig alltid i sin mörkt bruna magikerkäpa, som han matchar med en struthatt med brätten och (när han inte förlagt den) en magikerstav.

Relation till Sebastian

Sebastian som är gruppens ledare, en trevlig man som Damdim gärna skulle följa till graven, eller till sängen om hon bara kunde komma på ett bra sätt att avslöja att hon var en tjej utan att riskera att behöva bli behandlad som en. Även om Sebastian är en rättvis man verkar han förutsätta att tjejer behöver försvaras. Det är i alla fall så han behandlar gruppens helerska.

Relation till Gnista

Helerskan är en flicka vid namn Gnista. Glad och ärtig och helt ofrivilligt Damdims största problem i gruppen, då hon tar hand om sår noggrant med örter och omslag vilket säkert skulle tvinga Damdim att behöva klä av sig, vilket i sin tur skulle kunna innebära att hennes kön skulle avslöjas. Tack och lov har Damdim hittills inte fått så pass allvarliga skador att hon inte kunnat ta hand om dem själv. Gnista var även den som började kalla Damdim för Damdidam, ett smeknamn som Damdim inte är helt förtjust i (då det översatt till dvärgiska betyder "gullig blomma").

Relation till Rupert

Gruppens magiker heter Rupert, en nyckfull man, vanligtvis pålitlig men väldigt lätt distraherad.

Relation till Ly Erg

Nyligen har även en alv, Ly Erg, hakat på gruppen, vilket Damdim motvilligt accepterat. Damdim har inte mer emot alver än gemene dvärg, men den här är så väldigt ullemtig och gullig av sig, älskar poesi och ordnar måltider med vitt vin och räkor i stället för biff och öl.

Utrustning

Yxa, sköld, ringbrynja, hjälm, ryggsäck, lykta, eldon, hacka, skiftnyckel, hammare, spikar, kniv, tjocka kläder, extra korsett, tumstock, en flaska med olja, dryckeshorn, en kage med öl och en liten flaska med sprit.

Damdim

Den mest maskulina dvärgen i världen -- en korsning mellan en Hells Angel och en marinsoldat

Utåt sett är Damdim en typiskt hård manlig dvärg, med inget annat än öl, guld och sin yxa på hjärnan. I alla fall i ickedvärgars ögon. I dvärgars ger namnet Damdim en misstanke om att dvärgen i fråga inte är så mycket man som den utger sig för att vara. Namnet betyder rakt av översatt från dvärgiska "blomman som växer i snö" och är ett vanligt kvinnonamn. Men Damdim trivs inte med att bli behandlad som en tjej, trots att hon faktiskt är en.

Dvärgsamhället är väldigt konservativt och en kvinnas plats är i hemmet, med barnen och med uppgifter som att putsa mannens kläder och brygga hans öl. Det finns ingen egentligt tal om kvinnlig frigörelse i dvärgkulturen, de kvinnor som inte trivs med sin plats i samhället gör vanligtvis som Damdim och ger sig ut i människornas värld där de vanligtvis blir misstagna för män.

Damdim lämnade grottorna för en hel del år sedan och gav sig ut i människornas värld och märkte hur hon blev behandlad när hon blev misstagen för man. Mansrollen har passat Damdim utmärkt, även om hon inte skäms för sitt kön. Det är väldigt skönt när folk frågar om man vill dela en sejdel öl istället för om man kan tänka sig att diska sejdlarna.

På många sätt är Damdim en typisk dvärg, hennes stora intressen är guld, öl och guld. Hon klär sig i ringbrynja, hjälm och yxa och ansar sitt skägg med yttersta måtta. Hur hon ser ut utan sin brynja håller hon för sin ensak. Vanligtvis håller hon sig undan från andra dvärgar, då hon inte tycker om att folk behandlar henne som en tjej. Trots det är hon väldigt stolt över att vara dvärg och tar väldigt illa vid sig om någon skulle förolämpa henne eller hennes ras. Damdim kan till och med vara beredd att starta bråk om folk kommer med antydningar om korta personer eller små föremål.

Nu för tiden försörjer hon sig som äventyrare och fungerar som gruppens tunnelexpert. De flesta äventyrargrupper har behov av en dvärg, då de är världens främsta experter på gångar och grottor. Damdim har själv en rätt så blygsam grottvana, men en karriär i äventyrarket ger en möjlighet att få ihop stora mängder guld. För övrigt kan varje sann dvärg mer om grottor än någon av en annan ras. Tyvärr har det gått lite dåligt för gruppen och guldet har uteblivit, istället har de behövt låna pengar till utrustning vilket har lett till att de nu mer har en substantiell skuld till en lånehaj. Helst skulle de göra processen kort med Jack Amber (lånehajen) om Damdim fick bestämma, men Jack brukar tyvärr alltid färdas med troll som livvakter. Osämjan mellan troll och dvärgar är lika traditionell som dödlig för dvärgar och även om de ofta skryter med att det inte behövs mycket ansträngning för en dvärg att rå på ett troll vet de att det vanligtvis går åt tre dvärgar för att ha bra odds mot ett ensamt troll.

Till temperamentet är Damdim som dvärgar är mest: som uthuggen ur sten, kall, beräknande, men kan explodera som en vulkan om problemen håller i sig. Hon är väldigt noggrann med att hålla uppe den

manliga fasaden. Hon är pysslig av sig, men med manliga pyssel. Damdim är väldigt tekniskt intresserad och tycker om att bygga saker. Om det behövs är hon inte heller främmande för att försöka uppfinna nya maskiner för att lösa till synes olösbare problem.

Hon klär sig alltid i ringbrynja och hjälm. Under brynjan har hon en uppsättning grova tygkläder och ett par grova stövlar på fötterna. Tyvärr har dvärgkvinnor oftast kraftigt tilltagna bröst och Damdim är inget undantag. För att de inte skall märkas har hon en korsett som håller in dem. Håret håller hon medvetet kort, medan hon försöker spara ut så mycket skägg som möjligt. Hon har en liten näsa, små nätta läppar med tydligt markerad amorbbåge och två stora himmelsblå ögon.

Relation till Damdim

På något så ovanligt som en andra klassens taverna fann han den sanna kärleken i form av en liten, grovhuggen, urmaskulin dvärg vid namn Damdim. Tyvärr är både Damdim och hans vänner tungt skuldsatta och terroriseras av en man vid namn Jack Amber som vill kräva tillbaka pengarna. Ly Erg skulle gärna slåss för sin kärastes skull, men det är en av de striderna som han skulle ha svårt att vinna då Jack alltid färdas med tre troll som livvakter (en alvkrigare brukar anses vara jämt matchad mot ett troll, så tre är markant för mycket för en alvskräddare). För övrigt har Ly Erg inte vågat erkänna sin kärlek. Han har försökt droppa några hintar (läst dikter för honom, bjudit på romantisk mat i form av vitt vin och räkor), men Damdim verkar inte riktigt vara lagd åt rätt håll. Att Damdim skulle vara lagd åt både det egna könet och andra raser är väl för mycket att hoppas på.

Relation till Sebastian

Sebastian, gruppens ledare som är en bättre svärdsman än Ly Erg själv är. Även om Ly Erg har fått en längre träning, saknar han det engagemang som Sebastian har. Det är visst något med hans religion och svärdskonst. I övrigt är Sebastian en väldigt karismatisk man, som mycket väl kan gå långt då han alltid har lätt för att tala med folk. Sebastian är en god man, men inte tillräckligt grovhuggen för Ly Ergs smak, plus att Sebastian verkar så väldigt förvirrad när man flörtar med honom.

Relation till Rupert

Rupert, som är gruppens magiker. Ly Erg tror att det är samma Rupert som var magiker hos Roderick den femte och i sånt fall är han en av de mest kompetenta män Ly Erg har stött på, även om det var ett snabbt möte, då Ly Erg strax efter lämnade hovet på grund av en duell med rikets general (över det faktum att generalens yxa inte matchade hans ögon). Nu verkar den här Rupert vara lite vimsigare, men det går väl ihop med magikerrollen. En kul man och skönt att ha någon mer i sällskapet som har någon form av ädel bakgrund och lite stil.

Relation till Gnista

"Gnista" kallas gruppens lilla helerska, pigg och initiativrik. Sprudlar av energi men är ändå alltid väldigt noggrann när det gäller sitt arbete som helerska.

Utrustning

Pilar, koger, båge, svärd, vapenbälte med svärdskida, ryggsäck och sadelväskor, tiotalet uppsättningar med kläder, nål och tråd, broderi, extra tyger, måttband, tre silverbägare, en flaska vin, en flaska likör, torra och hårda men näringsriktiga skorpor, smyckeskrin och smycken, parfym och lite makeup, lykta, litet paviljong, två ihopvikbara pallar och ett litet fällbord.

Ly Erg

Överkompetent alv -- med slappa handleder och ett slipat öga för mode

Andra raser har ofta svårt att acceptera hur oerhört duktiga alver är på saker och ser ofta alver som högdragna och obehagliga perfektionister. Det är en av anledningarna till att alver så ofta håller sig för sig själva. Annars är alver väldigt sociala av sig och rår inte riktigt för att de är bra på det de gör. Har du ett tusenårigt liv blir du ofta bra på saker, då du kan ta god tid på dig att lära dem. För att undvika att bli behandlad som en vanlig överlägsen alv har Ly Erg hittat ett knep: han spelar ofta okunnig och underlägsen. Det kan till och med vara rätt skönt att göra det, speciellt om man är skraddare, folk verkar ha lätt att acceptera den fjolliga och i mycket okunniga skraddaren. Det gör också att man inte behöver bekymra sig om småsaker, om det kommer en mus kan man ropa upprört och låta någon annan ta hand om den medan man själv fortsätter med det man höll på med.

Att Ly Erg har börjat umgås med andra raser beror på att hans stora intresse i livet är kläder. Alvers kläder är oftast rätt ointressanta då de främst är gjorda för att vara praktiska i skogen och därför vanligtvis är gjorda för att hjälpa bäraren att inte synas. Det riktigt roliga i sömnadsväg finns hos de mänskliga hoven, där kläderna gärna får vara extra-vaganta och opraktiska, men vackra att se på.

Ly Erg har arbetat vid de flesta stora hoven, från Roderick den femtes till Drottning Maria den sköna och alltid blivit bemött med artighet och uppskattning för sitt arbete. Vanligtvis har det hela slutat abrupt på grund av någon dispyt. Om folk förolämpar eller kritiserar Ly Ergs arbete kan han nämligen ta väldigt illa upp, något som mer än en gång slutat i dueller. Dueller där folk tagit utgången för given, klart att den stolta krigaren/förkämpan besegrar den lilla fjolliga alven. Varje gång har det slutat väldigt snabbt med att Ly Erg har gjort processen kort med sin motståndare. Efter att Ly Erg visat vad han egentligen går för brukar stämningen i hans närhet försämrats, och var gång har det slutat med att Ly Erg har färdats vidare.

Nu har Ly Erg bytt bana och blivit kringresande äventyrare, allt på grund av en av de vanligaste av ödets nycker, nämligen kärlek. Ly Erg har en av de vanligaste sexuella läggningarna bland alverna, han är endast intresserad av det egna könet. Men han har även en ovanlig läggning, han faller även för andra raser än den egna.

Ly Erg har blivit upptagen i gruppen som dess vildmarksexpert, vilket även om det inte är hans huvudutbildning, inte innebär något problem. Han är uppväxt i skogen och naturen är hans andra hem. Det är samtidigt rätt skönt att färdas med en grupp som inte misstycker över hans mjuka sätt, men som samtidigt inte blir förvånad över hans händighet men svärd eller båge. Ly Ergs egentliga stridsträning är inte mer än det som standardmässigt lärs ut i uppväxten, men med tanke på att en alvs uppväxttid är ungefär jämnlång med en människas levnad och att en alvs fysik är långt bättre, kan ni själva kanske förstå hur Ly Erg mäter sig i frågan om färdighet

med resten av gruppen. Ly Ergs vildmarksvana är inte så mycket mer än att han kan livnära och guida gruppen igenom skog och natur.

Ly Erg är som alla alver lång, smal och smidig. Han har spetsiga öron (varav det ena är smyckat med en liten guldring) och ett elegant långsmalt ansikte. Han håller håret klippt i en fashionabel, kortklippt, lätt rufsig frisyr och Gnista har hjälpt honom att färga det korrekt rosalila. Han går alltid klädd i egna kreationer, just nu oftast i vida ljuslila skjortor med silverbroderier, tajta grå byxor och höga stövlar. Han bär ett silverinfattat kortsvärd i bältet och, om det matchar resten av dagens klädsel, ett koger och en båge över ryggen.

Relation till Ly Erg

Ly Erg är gruppens vildmarksexpert och den senaste som har anslutit sig till gruppen, vilket var positivt. En bra alvbågskytt kan vara svårt att värva och Ly Erg sökte själv upp gruppen för att färdas med den. Han är inte heller speciellt intresserad av pengar vilket ger mer åt de andra.

Relation till Damdim

Damdidam (som Gnista brukar kalla Damdim) är gruppens tunnel- och grottexpert. Damdidam är en av de mest typiska dvärgarna Gnista stött på, han är envis, stolt och tänker bara på guld och öl. Hans envishet är dock rätt praktisk för Gnista, då han vägrar låta henne se över hans sår.

Relation till Rupert

Sedan har vi Rupert som är den flummigaste magiker Gnista någonsin stött på, Rupert är väldigt cool för sin ålder, eller överhuvudtaget för den delen, men enormt vimsig.

Relation till Sebastian

Gruppen leds av Sebastian som är en sympatisk ledare och har nästan blivit lika mycket fadersgestalt för Gnista som de äldre gillesbröderna och Gaston var. Sebastians stora nackdel är att han är så dålig på att bedöma folk. Tyvärr har det lätt till att gruppen dragit på sig ett par skulder från fel människor och att de nu mer har en grupp skuldindrivare (Jack Amber och hans hejdukar) efter sig. I vanliga fall skulle Gnista göra processen kort med dessa, men tyvärr är det i huvudsak troll och det finns Gnista veterligen inget gift som biter på troll, plus att hon spelar oskyldig helerska och det passar inte riktigt då att hetsa gruppen till extremt våld och lömska bakhåll. Plus att Sebastian är lite religiös av sig och verkar hysa ett stort förakt gentemot tjuvar.

Utrustning

Tio förgiftade kastspikar, ryggsäck, liten kniv, mortel, örter, droger, små flaskor, små läder- och tygpåsar, vattenskin, spritflaska, förband, strypsnara, blåsrör med pilar, dyrkar, avskärmd lykta, sot, snubbelsnaror, bjällror, ett par tärningar, elddon, filt, sadel, häst (som heter Stjärna).

Gnista

Den kaxiga och upproriska helerskan -- studsig tonårsrevolt

Det är väl ingen som tycker sig haft tur med att blivit lämnad som barn. Men på sitt sätt hade Gnista ändå tur, hade korgen med henne lämnats två dörrar längre åt höger hade hon uppfostrats på horhuset. Som det föll sig nu uppfostrades hon istället av tjuvgillet.

I början av uppväxten fungerade Gnista som gillet lilla maskot, men hon insisterade hon på att själv få tränas. Till att börja med vägrade gillet att låta sin lilla maskot tränas till det liv de levde. Men hon tjuvade sig till en lärlingsplats.

Även om utbildningen var hård, gick det lätt för Gnista, främst för att gillet medlemmar var hennes stora förebilder. Det gick faktiskt så bra för henne att de övriga i gillet uppmuntrade henne att söka tjänst som lärling hos Gaston som är en av de mest framstående lönnmördarna i den kända världen och tillika en av de främsta experterna på droger och gifter. Lärlingstiden flög förbi och efter några år var Gnista fullärd i allt från förklädnad till droglära. Hon fullgjorde sina tre traditionella prov och en köpman, en kyrklig höghet och en adelsman dog alla med stil och finesse till stor förtjänst för Gnistas mästare och hon återvände till gillet som fullärd lönnmördare.

När hon återkom till gillet var allt hon fick göra att lära ut det hon lärt sig. När hon rotade i varför visade det sig att hon fortfarande sågs som gillet lilla maskot. Tanken med att sända henne i lära hade varit att hon aldrig skulle behöva arbeta med det som hennes gillesbröder höll på med, utan att hon skulle få förbli deras lilla oskyldiga maskot i deras ögon. Resultatet var att Gnista fick ett raseriutbrott och lämnade gillet.

Nu är det tyvärr inte så lätt att livnära sig som lönnmördare utan att ha några egna kontakter att få uppdrag igenom, och inkomsten som ensam tjuv är väldigt liten. Gnista försökte söka upp sin gamla mästare Gaston för råd, men han hade flyttat utan att lämna några spår. När Gnista till sist lyckades få sig ett uppdrag, visade det sig vara en fälla. Visst gick mordet på offret (Kung Roderick den femte) smidigt, men när hon väl stod där över liket och var lovad att hon skulle kunna ha tid på sig att smita stormade slottsvakten in, anförda av hennes uppdragsgivare (den slema kronprinsen) och Gnista fick fly för sitt liv. Det har resulterat i att Gnista är efterlyst och att det är en substantiell belöning på hennes huvud. Därför undviker Gnista att arbeta som lönnmördare och har istället börjat verka som äventyrare, vilket också har hjälpt henne att komma bort från Rodericks kungarike. Nu är hon tillräckligt långt bort för att det inte ska vara några direkta prisjägare i hennes hälar, men det är bäst att hålla en låg profil.

Det har tyvärr visat sig att de flesta grupperna med äventyrare är skeptiska mot kvinnliga tjuvar. Faktum är att den enda klassiska position inom äventyraryrket som verkar finnas för en kvinna är att vara helerska. Men med stora kunskaper i droger och små i första hjälpen är det inget större problem för

Gnista att utge sig för att vara helerska. Det är ingen dum roll då det är få som tror att en helerska skulle vara samma person som mördade Roderick den femte. Visserligen kan hon inte hela folks sår, men hon kan förbinda dem och ge patienterna tillräckligt med droger för att de ska glömma såren. Om folk undrar, brukar Gnista hävda att såren läker mycket snabbare och att de ska ha tålamod med gudarna, ibland brukar hon också rekommendera extra vila, mest för att folk inte skall slita upp sina skador och upptäcka hur dålig de läkt.

Till att börja med trivdes inte Gnista med att behöva passa in i helerskans roll, men med tiden har hon börjat se det som en sport att spela den lilla väna helerskan och samtidigt utnyttja sina egentliga kunskaper. Det största problemet brukar vara Gnistas humör, hon är väldigt impulsiv av sig och kan ha rätt kort stubin. Hon känner visserligen väldigt starka band till de hon arbetar med, men mot främmande personer kan hon göra utfall, vilket inte helt passar in i hennes roll som liten vän helerska. I strider brukar hon spela feg och gömma sig, mest för att ingen ska se vad hon gör. Gnista bär med sig ett tiotal förgiftade kastspikar som hon brukar använda i smyg. Om du vill markera detta för spelledaren, säg att du gömmer dig bakom något eller fråga en extra gång om du verkar vara i säkert skydd, så vet spelledaren att du kastar en spik mot fienden, men resten av gruppen är lyckligt ovetandes. Det är också förmodat att Gnista samlar in spikarna efter sig om du får en chans, oftast med ursäkten att det är Gnistas plikt att rädda de liv som går att rädda, vilket även ger henne möjligheten att förvissa sig om att de är ordentligt döda.

Gnista har en tendens att se på män med en broderlig kärlek och är van vid att vara en av grabbarna, även om hon haft en hel del romanser.

Gnista är en kort flicka och även om hon tror att hon börjar närma sig tjugofem års ålder (vilket är gammalt i tjuvkretsar, där man inleder sin karriär vid tioårsåldern och där lagen ofta avslutar den brutalt när man är mellan tjugo och trettio) ser hon yngre ut. Hon har en väldigt vältränad och smidig kropp (vilket hon arbetar på dagligen). Hon har en kortare (Axellång) frisyr, oftast i tofs. Hennes hår är i grunden brunt, men hon använder örter för att färga om det med jämna mellanrum. Hon har stora bruna ögon, en liten spetsig näsa och en liten spetsig haka. Hon klär sig i höga stövlar, korta slitsade kjolar, i grunden vida blusar som hon snör in över bröstet med en liten läderväst.

Spelledarens galleri

Värdshusvärden Joe

Bönderna Amos, Cole och Ralf

Fader Manos

Trollkungen Jack Amber

Trollen Gruck, Ogg och Graul

Bokhållaren Günther

Pip

Orchkrigarna Borivoje, Baranko, Darko, Dragan, Franjo, Koze, Lazar, Ognjen,
Rajko och Zoran

Orchkvinnorna Janja, Kira, Vesna, Zorica och Draga

Orchungarna

Orchhövdingen Milovan

Orchshamanen Trajkov

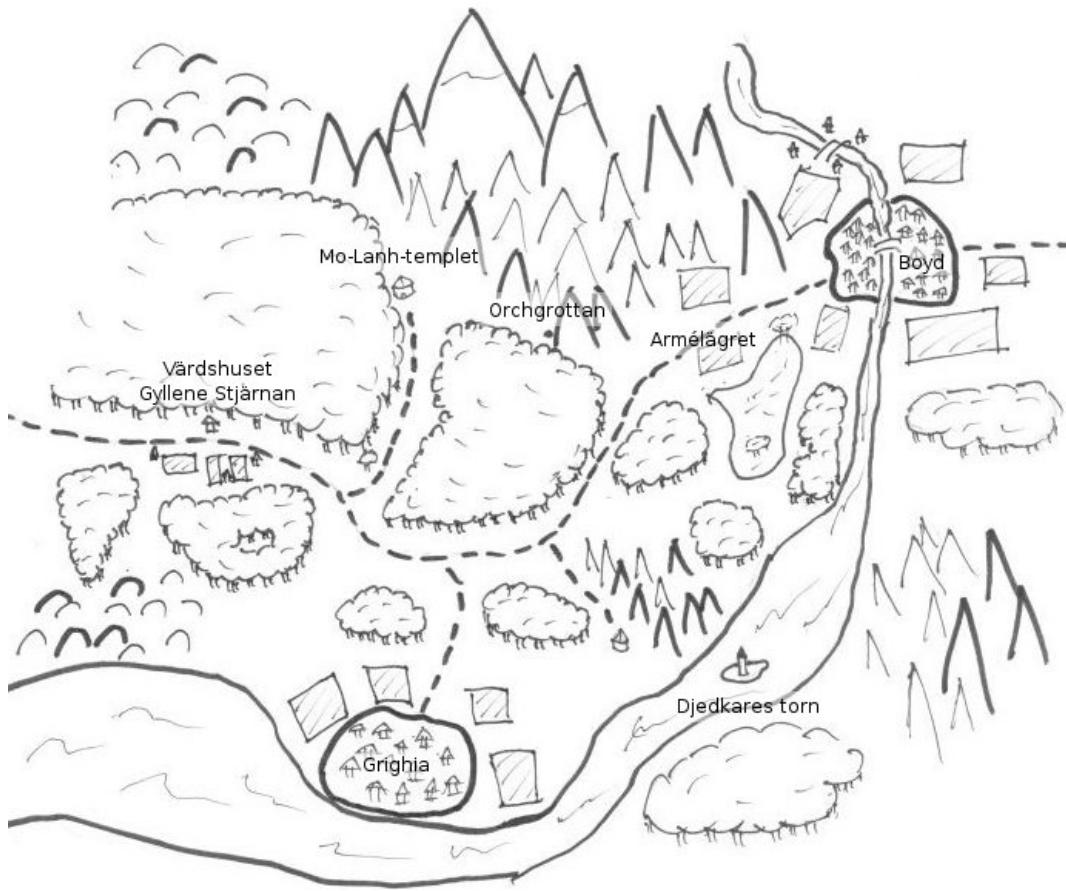
Småtrollen Pavel, Geza och Bujdr

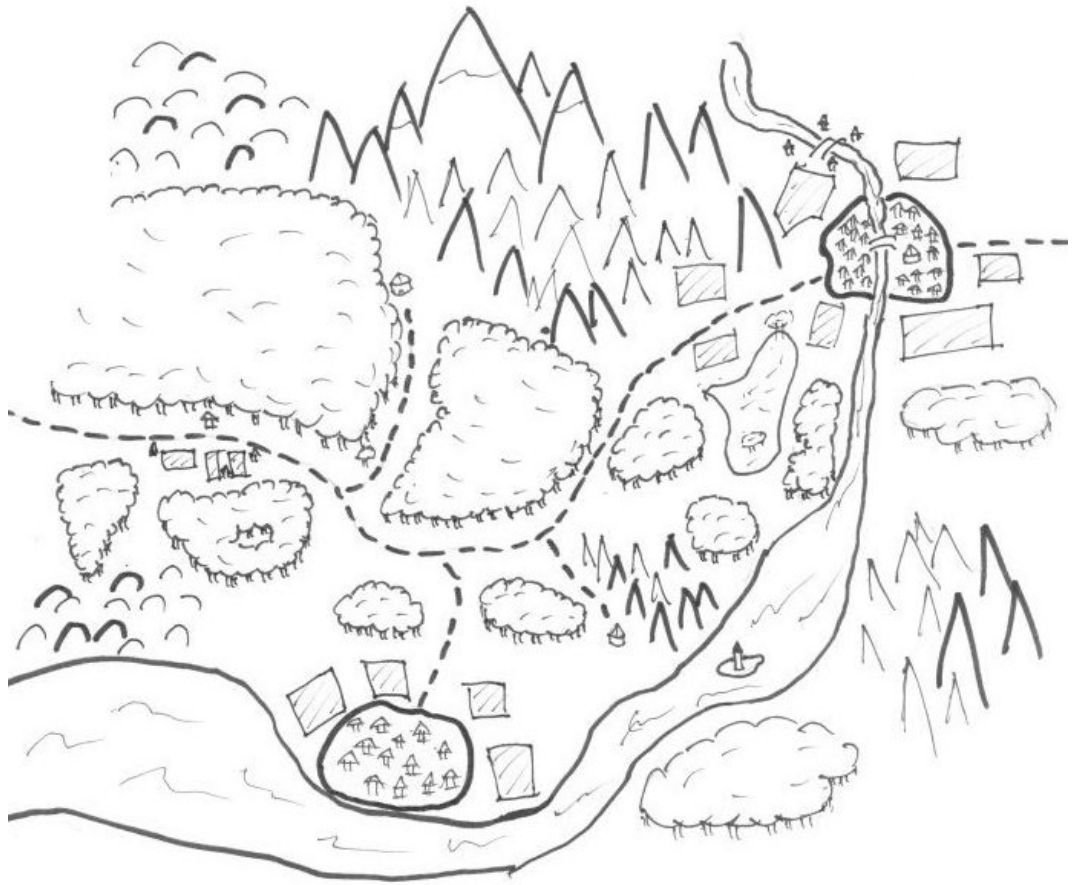
Stadsvakterna Kirby och Randal

Lönnmördaren Gaston

Dvärgarna Azim, Bayran och Nezi

Gatpojken Plutten

Ärade hövding Milovan!

*Som jag nämnt i våra tidigare
konversationer händer det att
jag stundtals får kännedom om var
värdefulla föremål kan "hittas".
Nyligen fick jag av en affärsbekan
t höra tals om att det ska
förvaras en mumifierad hand av
stort värde för samlare i templet
till Mo-Lanhs ära. Tror säkert
att detta skulle kunna vara till
stort ekonomiskt gagn för Er
och Er nobla klan. *Neleka**

Kvitto

*Hand, ett stycke (mumifierad).
Ryktas komma från prins Abarax,
saknar brev om autenticitet.
Såld för 200 guldstycken.*

Eladio

*Eladio
köpman*

*Milovan
hövding*

För frammanande av Portalen

Skapa Finnbulls oheliga pentagram med de fem relikerna. Ställ en man med fläckt förflutet i cirkelns mitt. Mässa Odogans mantra. Offra blod från mannen med fläckt förflutet.

För stängande av Portalen

Använd Finnbulls pentagram. Ställ en kvinnlig oskuld i mitten. Mässa den inventerade magins mantra. Offra lite av den kvinnliga oskuldens blod.